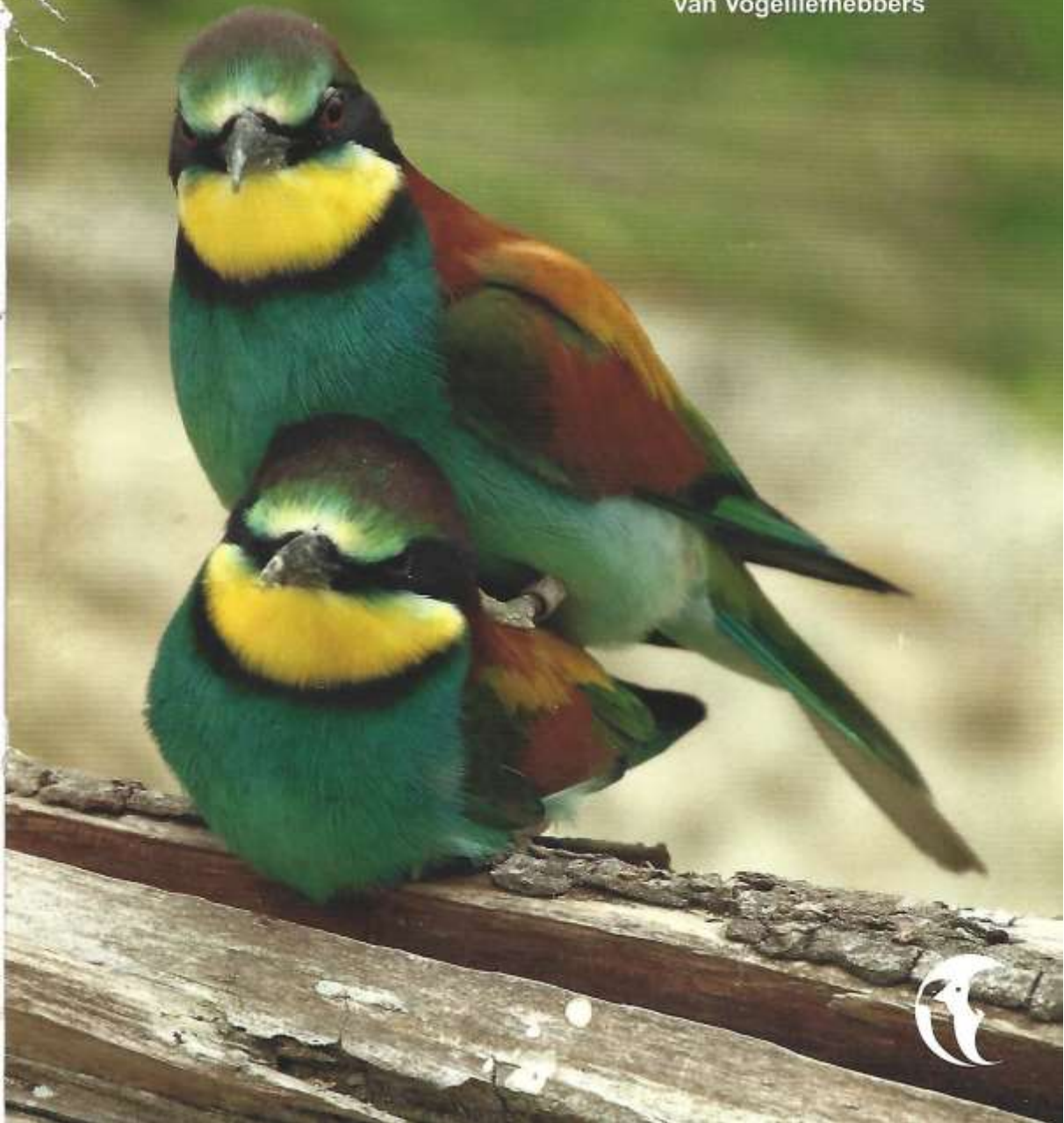

Onze Vogels

NUMMER 8 | AUGUSTUS | 2021

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

De

se

Avi Markt Europe

EDITIE 72

18 SEPTEMBER 2021

BRABANTHALLEN

'S-HERTOGENBOSCH

ENTREE TICKETS
€ 7,00 online

meer informatie op
www.avimarkt-europe.com

Locatie: Brabanthallen, Diezekade 2, 5222 AK, 's-Hertogenbosch

NIEUW www.tauros-diaagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

aanmelden bestellen betalen optuimen reserveren

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet. Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 40 via een Europese overschrijving bij de KBC bank. IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - VFP, Molenheide 8 te BE 2870 Putters-Sint-Amands.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien!

Vogelliefhebbers in Nederland Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 - BIC GEBABE 88 een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling. 'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar. 9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

Voor al uw vogelbenodigheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Volièrebouw Saman
voor al uw voliëres, hokken en kooien

Wij leveren uit voorsaad. U kunt gaan voor zelfbouw compleet of met losse panelen als bouwpakket. Ook verzorgen wij de complete montage indien gewenst. Antraciet, zwart, groen, geanodiseerd en brute + aluminium hebben wij in heel programma. Gaas in diverse maten, kleuren en draaddikte, op maat geknipt na walsen. Diverse soorten en maten plaatwerk zoals kunststof, acp, plexiglas, polycarbonaat en sandwichpanelen om dichte kooien en geïsoleerde nachthokken te maken. Voor meer informatie kijk op: www.volierebouwsaman.nl en bel of mail ons.

KLUWERPAD 14 | 4891 RJ RIJSDERDEN
06 51 14 55 25
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL
WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

De Vogelwereld

De Vogelwereld

INHOUD

In deze uitgave

Beginnen met vogels 4	5		22 Een vernieuwde Fysieke Standaard voor de zebravink Deel 1/2
Kweek met de Europese bijeneter (<i>Merops apiaster</i>) In een nestkast!?	8		26 De rode kanarie
De catharinaparkiet 2	12		28 In het zonnetje: Toon Jongenelen
Diamantvinken en hun mutanten	14		30 Pestvogel
Pitta's	17		31 Is aanzuren van drinkwater zinvol?
Bastaardnachtegaal	20		

En verder

- 4 Column voorzitter
- 31 Column keurmeester
- 32 Bondsmededelingen
- 34 NBvW Info
- 34 Colofon
- 35 Kalendervogel

Coverfoto:
Europese bijeneter (*Merops apiaster*)
© H. Branje

Eind goed, al goed??

Na mijn vorige column, waarin ik naast de mediastorm rondom de Wet dieren en het Burgerinitiatief vertelde over mijn swiftparkieten, kreeg ik een aantal vragen over het wel en wee van mijn grasparkieten en dan met name over de pop uit Limburg die zo moeilijk kon wennen tussen de stamboekfriezen, die ik gekregen had van collega-bestuurder Huub, die woonachtig is in het diepe zuiden van Nederland.

Klaas Snijder, bondsvoorzitter

Ik had al eerder gemeld dat het gewenningsproces van de blauwe dame niet geheel naar wens verliep. Elke keer werd het gelegde ei uit het nest gegooid. Ook wanneer ik het tegen beter weten in teruglegde, werd het weer net zo makkelijk verwijderd. Vast een uiting van ongenoege. Aan mij dus de taak en verantwoordelijkheid om uit te gaan vinden wat er verbeterd kon worden om dit gedrag positief te beïnvloeden.

Welnu, met de Limburgse grasparkiet van Huub is het toch nog helemaal goed gekomen. Het uit het nest gooien van de eieren was plotsklaps afgelopen, maar het heeft wel heel wat voeten in aarde gehad voor het probleem onderkend

en opgelost was. Een paar goede tips uit het verre zuiden hebben me uiteindelijk naar Limburg gevoerd om aldaar vlaaien in te slaan voor Huub zijn parkiet. Alleen al de geur van een verse vlaai zou voor de vogel vast genoeg zijn om zich thuis te voelen, zo werd mij verzekerd. Ik had zelf al wat in die richting geprobeerd, maar de Friese nepvlaai, zoals ze door de zuiderlingen terecht omschreven werden, ondanks de opdruk "Volgens Limburgs recept", werd niet door Huub zijn nakweek liefd. Er restte mij niets anders dan een kleine wereldreis te gaan maken om echte Limburgse vlaaien te bemachtigen. Deze werd gelukkig wel door de Limburgse dame geaccepteerd en blijkbaar voelde ze zich eindelijk thuis, keek me met haar heldere oogjes tevreden aan en vleide zich neer op de eieren. Je moet er per slot van rekening wat voor over hebben, nietwaar? En nu maar wachten op het uitkomen van de eieren, want dan pas kunnen we zeggen: "Eind goed, al goed!"

Geldt dat ook voor het Burgerinitiatief dat onze collega's van Ornithophilia gestart zijn als reactie op de Wet dieren? Je zou zeggen dat 40.000 handtekeningen in een ommezien bemachtigd kunnen worden, maar dat viel toch tegen. Diverse

verenigingen en bonden hebben daarom ook besloten om het voor de leden zo gemakkelijk mogelijk te maken door bij hun maandblad een gedrukt exemplaar toe te voegen. Even tekenen, vouwen, in een envelop en opsturen maar. Dan gaat het vast lukken en kunnen we met zijn allen een stevig signaal aan de Nederlandse politiek afgeven. Honderdthuisden huishoudens in Nederland hebben huisdieren en het is toch ondenkbaar dat de politiek dit gaat beperken of zelfs afpakken?????! De voorgestelde wetswijziging van de PvdD mag beslist niet in zijn huidige vorm aangenomen worden, ondanks de sussende woorden van de minister die absoluut geen garantie zijn, zeker niet wanneer straks in een nieuw kabinet een andere bewindvoerder de scepter op LNV zwaait. Niets veranderlijker dan de politiek immers! Kortom: Nog niet getekend????? Doen dus.....

100% Natuurlijk op oregano basis

ROPA

BIRD

www.ropastore.com

Tel: +31 (0)75 614 41 43
E-mail: info@ropastore.com

- Maag-darmgezondheid
- Veren & huid gezondheid
- Luchtwegen gezondheid
- Algemene gezondheid

Beginnen met vogels 5

Welke vogels zijn geschikt voor de gezelschapsvolière

Vierde voorbeeld van een vogelcollectie voor de gezelschapsvolière. Bij onderstaande vogelcollectie wordt uitgegaan van een buitenvolière met een lengte van drie meter en een breedte van twee meter ($3 \times 4 = 12 \text{ m}^2$) en een nachtverblijf van twee bij twee meter ($2 \times 2 = 4 \text{ m}^2$). Zoals eerder vermeld kunnen hier circa tien paartjes in gehouden worden. Zorg er voor dat er nooit meer dan één paartje per soort, in een gezelschapsvolière ondergebracht worden. Met twee paartjes van eenzelfde soort ontstaan vrijwel altijd moeilijkheden.

© Adri van Kooten

Onderstaande vogelcollectie is samengesteld uit vogels waarvan er een aantal in dit artikel worden behandeld. Afhankelijk van de grootte van de volièrre kunt u uw collectie inkrimpen of uitbreiden. Onderstaande collectie is slechts een voorbeeld. Rekening houdend met de opmerkingen die bij de behandelde vogelsoorten staan vermeld, kan natuurlijk ook naar eigen keuze een collectie worden samengesteld.

Onderstaande vogelcollectie kan, tenzij anders vermeld, overwinteren in een vorst- en tochtvrij nachtverblijf en geeft een redelijke kans op broedsucces:

Collectie 4

Ceresamadine, oranjeweaver, oranjekaakje, bichenowastrilde, Chinese dwergkwartel, bandvink, Bourke parkiet, zilverbekje, binsenastrilde en Gouldamadine.

Opmerking: veel van de hierboven genoemde vogelsoorten zijn verkrijgbaar in verschillende kleurslagen.

Bichenowastrilde (*Taeniopygia bichenovii*)

Grootte: 10 - 11 cm.

Ringmaat: 2,5 mm.

Geslachtsonderscheid: er is enig verschil tussen man en pop. Het popje heeft veelal een smallere zwarte keel- en borstband die meestal ook wat minder intensief van kleur is dan bij de man. Ook het witte masker is bij de pop minder intensief wit dan bij de man. Verder heeft de man diep zwarte vleugeldekveren en een diep zwarte staart. Bij de pop zijn deze grijszwart. De beste zekerheid geeft echter de zang. Het mannetje zingt en het popje niet.

Woongebied: graslandgebieden, eucalyptusbossen en in cultuur gebrachte gronden. Ze worden ook regelmatig waargenomen in de tuinen en parken van dorpen en steden. Omgevingstemperatuur: bichenowastrildes zijn vrij sterke vogels die echter niet goed tegen kou en vocht kunnen. 's Winters kan men ze dan ook beter zoveel mogelijk binnen houden. Een verblijf waar tenminste een temperatuur heerst van $10 \text{ }^\circ\text{C}$ geeft de minste risico. Bijzonderheden: bichenowastrildes zijn erg verdraagzame vogels en kunnen dan ook prima in een gezelschapsvolière met andere vogels en soortgenoten worden gehouden. In de broedperiode dult het mannetje echter geen andere vogels in de buurt van het nest. De nominaatvorm, T.b. bichenovii, komt beduidend meer voor in avicultuur dan de ondersoort, S. b. annulosa, met zwarte stuit. Beide ondersoorten dienen niet met elkaar verpaard te worden omdat de jongen allemaal een gevlekte stuit zullen vertonen. Dergelijke vogels zijn bijvoorbeeld totaal ongeschikt als tentoonstellingsvogel.

Chinese dwergkwartel (*Excalfactoria chinensis*)

Grootte: 11 tot 13 cm.

Ringmaat: 4,0 mm.

Geslachtsonderscheid: het hennetje mist de witte en zwarte vlekken evenals de grijsblauwe kleur op de borst en flanken.

Woongebied: grasland en moerassen.

Omgevingstemperatuur: ze kunnen in een voliëre met een vorst- en tochtvrij nachtverblijf overwinteren.

Bijzonderheden: het zijn vrlj gemakkelijk te houden voliërevogels. Houd echter nooit meer dan één haantje in de voliëre. Meerdere hennen bij één haantje is wel mogelijk. Ze bouwen hun nesten op de grond, op een beschutte plaats. Het hennetje legt vier tot zes gevlekte olijfgroene eitjes. De broedduur bedraagt circa zestien dagen. De jongen zijn net zo groot als hommels en kruipen gemakkelijk door het gaas naar buiten. De haan valt de hen vaak lastig; daarom is het aan te raden meerdere hennen bij één haan te plaatsen. Indien dit niet helpt zal de haan tijdelijk uit de voliëre moeten worden verwijderd. De jonge kwartels zijn op een leeftijd van twee maanden zelfstandig en moeten dan bij de ouders weggenomen worden.

Gouldamadine (*Chloebia gouldiae*)

Grootte: 14 cm.

Ringmaat: 2,7 – 2,9 mm.

Geslachtsonderscheid: het popje is wat matter van kleur en haar snavel wordt donkergrijs van kleur als ze in broedconditie is. De snavelpunt van de man wordt daarentegen rood. Woongebied: grasvlakten met bomen, maar ook in struikgewas en in mangrovemoerassen. Omgevingstemperatuur: mits geacclimatiseerd kunnen ze in een voliëre met een vorst- en tochtvrij nachtverblijf overwinteren. De ideale temperatuur voor deze vogels ligt echter tussen de 15 en 25 °C. Beter is het dus om de vogels in de winter in een verwarmd verblijf te laten overwinteren.

Bijzonderheden: gouldamadines zijn echte gezelschapsvogels. Van deze soort kunt u meerdere paartjes in één voliëre houden. Het popje legt vier tot zes eitjes. Als nestplaats maken ze graag gebruik van halfopen nestkastjes. De broedduur bedraagt ongeveer veertien dagen. De jongen vliegen na ruim drie weken uit. Jonge vogels zijn vaak pas op een leeftijd van vier tot vijf maanden volledig op kleur.

Ceresamadine (*Neochmia modesta*)

Grootte: 10 cm.

Ringmaat: 2,7 mm.

Geslachtsonderscheid: in tegenstelling tot de pop heeft de man een purperrood voorhoofd en een zwarte keelvlek. Beide geslachten zijn hierdoor goed van elkaar te onderscheiden. Een ander geslachtsonderscheid is dat het mannetje een zacht en kort melodieuze liedje ten gehore kan brengen, iets waartoe het popje niet in staat is.

Woongebied: graslanden, struikgewas, parken en tuinen.

Omgevingstemperatuur: ceresamadines kunnen in een voliëre met een vorst- en tochtvrij nachtverblijf overwinteren.

Bijzonderheden: het zijn levendige en vriendelijke voliërevogels. Ze komen het beste tot hun recht in een ruime, goed beplante voliëre. Het popje legt vier tot zes eitjes. Veelal bouwen ze het nest dicht bij de grond. Ook halfopen nestkastjes worden wel door de vogels geaccepteerd. De broedduur bedraagt twaalf dagen.

Oranjekaakje (*Estrilda melpoda*)

Grootte: 10 cm.

Ringmaat: 2,3 mm.

Geslachtsonderscheid: het onderscheid tussen beide seksen is moeilijk. Het popje is veelal iets matter van kleur en soms zijn de wangen van het popje wat kleiner. Omdat alleen het mannetje balst en zingt is dit de beste manier de seksen te onderscheiden.

Woongebied: overwegend graslanden.

Omgevingstemperatuur: oranjekaakjes kunnen in een voliëre met een vorst- en tochtvrij nachtverblijf overwinteren. Bijzonderheden: het zijn zeer geschikte vogels voor de gezelschapsvoliëre. In goed beplante voliëres willen ze wel overgaan tot broeden. Broeden doen ze in struiken op een hoogte van circa 1.50 meter. Indien ze gebruik maken van nestkastjes zijn dit meestal halfopen nestkastjes. Het popje legt meestal drie tot vier eitjes maar grotere legsels komen voor. De broedduur bedraagt elf à twaalf dagen. De eitjes worden door beide vogels bebroed. De jongen verlaten na ongeveer twee weken het nest. Voor het grootbrengen van de jongen zijn volop dierlijke eiwitten nodig (universeelvoer, elvoer, bladluizen, kleine meelwormen, mierenpoppen, buffalo wormpjes e.d.). Oranjekaakjes kunnen beter niet met napoleonnetjes in één voliëre gehouden worden, omdat ze daar mee bastaarderen.

Zilverbekje (*Euodice cantans*)

Grootte: 11 cm.

Ringmaat: 2,7 mm.

Geslachtsonderscheid: beide geslachten zijn gelijk. De enige zekerheid over het geslacht wordt verkregen door de zang van het mannetje.

Zilverbekjes bewonen savannes, steppen en open bosgebieden mits er water in de nabijheid is.

Omgevingstemperatuur: Zilverbekjes kunnen in een voliëre met een vorst- en tochtvrij nachtverblijf overwinteren.

Bijzonderheden: erg verdraagzame vogels en kunnen dan ook prima in een gezelschapsvoliëre worden gehouden. Verder kunnen ze ook prima in een kamervoliëre of kweekkooi worden gehuisvest. Zilverbekjes bouwen hun nestjes in hier en daar opgehangen halfopen nestkastjes maar ook maken ze wel een vrijstaand nest in een struik. Als bouw-materiaal gebruiken ze (lange) droge grashalmen, mos, donsveertjes, en uitgeplozen sisaltouw. Voor het bekleden van het nest maken ze erg graag gebruik van veertjes. Het zilverbekje is zeer nauw verwant aan het loodbekje. De bastaarden van beide soorten zijn in beide geslachten volledig vruchtbaar. Voor de verschillen tussen beide soorten wordt hier verwezen naar het loodbekje. Bij het zilverbekje kennen we verschillende mutaties. Voorbeelden hiervan zijn bruin, donkerbuik, ino, opaal en bleekrug.

Oranjewever (*Euplectes orix franciscana*)

Grootte: 15 - 17 cm.

Ringmaat: 2,7 mm.

Geslachtsonderscheid: man en pop verschillen duidelijk van uiterlijk.

Woongebied: graslanden met waterlopen.

Omgevingstemperatuur: oranjewevers kunnen in een voliëre met een vorst- en tochtvrij nachtverblijf overwinteren.

Bijzonderheden: de vogels bouwen hun nest graag tegen het gaas van de voliëre. Ze willen nog wel eens agressief zijn naar andere vogelsoorten. Het popje legt gemiddeld vier eitjes die alleen door haar worden bebroed. De broedduur bedraagt ongeveer veertien dagen. De jongen verlaten na circa drie weken het nest.

usel

De

Kweek met de Europese bijeneter (*Merops apiaster*)

In een nestkast!?

Een jaar geleden schreef ik reeds een artikel over "mijn eerste ervaringen met bijeneters", waarin ik de huisvesting, voeding en poging tot kweken beschreef. Omdat ik door gezondheidsproblemen geen broedwand kon/wilde maken en eerlijk gezegd ook daar geen ruimte aan op wilde offeren, nam ik mijn toevlucht tot zelfgemaakte horizontale nestkasten met een gat in hard zand met cement wat volgestopt werd met vochtig zand. De bijeneters groeven wel de gangen uit en ik zag ook paringen, maar daar bleef het bij. Geen eieren en dus ook geen geslaagde broedpoging. Na een en ander overdacht te hebben, kwam ik tot de conclusie dat het te maken zou kunnen hebben met een (veel) te korte nestgang (20 cm) en mogelijk ook een te kleine nestholte (vierkant 15cm). Dus werd de rustperiode benut om nieuwe nestkasten te maken. Met een lengte van bijna een meter en de inwendige nestholte werd ook groter (vierkant 20cm). Omdat ik zag dat de vogels best wel een nauwe gang uitgroeven (5cm), nam ik dit keer PVC pijpen met een diameter van 7cm. Ik zorgde voor een aanvliegplateau en bekleedde de binnenzijde (alleen onderzijde) van de PVC pijpen met fijn schuurpapier, zodat de vogels "houvast" zouden hebben met graven. Achteraf bleek dat niet nodig, de vogels kunnen prima houvast vinden. In de nestholte legde ik een laag wit schelpenzand en de PVC pijpen stopte ik vol met gestabiliseerd rood zand. Dat klinkt mooi, waar wat is het dan? Ik nam een verhouding van 1:20 cement/zand. Toen dat eenmaal opgedroogd was, wilde ik zelf eens proberen te krabben met mijn duimnagel. Nou, vergeet het maar! Het was veel te hard! Daar zouden de vogels nooit doorheen komen. Alles er weer uit gekrabbd/gestoken (wat makkelijker klinkt dan het in werkelijkheid ging) en nieuw rood zand, nu alleen een beetje vochtig gemaakt, in de pijpen gestopt. Nou, dat was al veel beter. Als ik bijeneter was wist ik het wel!

Jonge vogel verlaat het nest

© Lisi Megens

De

sel

De bijeneters bleven de hele winter buiten in een onverwarme volière, welke wel rondom gesloten was om regen en wind buiten te houden. Een ventilatiespleet van 5 cm aan de voorzijde (bovenkant) moest frisse lucht voorzien en vocht afdrijven. Dat concept werkt prima. Omdat de bijeneters zogeheten "vleespoten" hebben, zouden deze kunnen bevriezen bij lagere temperaturen. Daartoe monteerde ik een verwarmde zitstok in de volière. Dat hadden de vogels snel door en ze maakten de hele winter hiervan dankbaar gebruik. Het voer bleef onveranderd: levende meelwormen en morio's, aangevuld met bevroren krekels, pinkies en wasmotlarven. Alles dagelijks bestoven met een vitamine/mineralen preparaat (Gistocal of Triovit). Ik gaf ook dagelijks wat wortel of broccoli, niet dat de bijeneters vegetarisch waren, maar de levende voedseldieren aten de wasmotlarven en krekels anders op! Met wat verse groenten werd dat probleem minder, maar ging niet geheel weg. Zodra ik echter de diepvriesinsecten in een apart schaalje verstrekte, namen de bijeneters dit niet meer op! Alleen als alles bij elkaar werd gegeven, namen ze ook graag de diepvriesinsecten op. Verwende vogels! Water verstrekte ik wel, maar bijeneters drinken nooit, al het benodigde vocht halen ze uit hun voedseldieren. De vogels kwamen prima de winter door op deze manier. Aan de start van het kweekseizoen 2019 had ik naast goede moed, ook vijf (2-3) Europese bijeneters in goede conditie!

Naar het zomerverblijf

Al vrij vroeg besloot ik om de bijeneters te verplaatsen naar hun zomerverblijf. Dat is een open volière (4x2,5x2 meter), zonder dak bescherming. Deze volière staat wél onder een enorme Douglas spar, die de meeste directe slagregen tegenhoudt. Door schade en schande wijs geworden, houd ik de bodembedekking vrij kaal. Op een paar varens en wat bodembedekkende klimop na aan de rand, zorg ik ervoor dat er geen wildgroei ontstaat. Als het stortregent en de vogels worden nat en ze vallen op de grond tussen natte planten, komen ze nauwelijks nog terug op stok en zouden ze van koude kunnen

sterven. In het midden staat een den in een grote pot, waar de vogels omheen kunnen cirkelen. Aan de achterzijde zijn wat zittakken bevestigd, maar voorin de volière spande ik een draad (touw) van 8 mm. Deze hield ik op spanning door aan weerszijden het touw op te spannen met dikke elastiek (die ook wel wordt gebruikt op vrachtwagens om dekzeilen te spannen), dat werkte perfect! De nestkasten plaatste ik los op hoeksteunen, zodat ik ze gemakkelijk af zou kunnen nemen voor nestkastcontrole. Links in de volière twee onder elkaar (meest zonnige plaats), laten we deze n° 1 en 2 noemen en rechts n° 3. Na aanvankelijk wat mooi weer al vroeg in het jaar, werd het allengs kouder en natter. De bijeneters krabden wel wat aan de nestgangen van kast 1 en 2, maar hadden er duidelijk geen zin in bij deze lage temperaturen. Pas op 18 mei werd er weer doorgewerkt en werd in korte tijd in beide nestkasten een gang gegraven. Het zand spatte in het rond! Wat een energie werd er tentoongespreid door de vogels! Omdat de vogels zich in de nauwe gang niet kunnen draaien, gaan ze vooruit de gang in en komen er achterwaarts weer uit. Totdat ik zag dat er geen rood zand meer naar buiten kwam, maar wit zand. Nu moesten de bijeneters de nestholte bereikt hebben! En ja hoor! Nu kwamen ze ook voorwaarts naar buiten, ze konden zich draaien in de nestholte! Een korte inspectie leerde wat ik al wist. Nestgang 1 en 2 waren helemaal compleet uitgegraven!

Zelfs konden mijn vrouw en ik al enkele paringen op het slappe koord zien. Toen brak het grote verwachtingsvolle wachten aan. Immers, vorig jaar was ik even ver gekomen, maar toen stopte alles... Maar toen ik regelmatig een bijeneter miste, kon ik mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en moest weten wat er aan de hand was. Nestkast 1 was leeg, maar in nestkast 2 lagen twee eieren! Wat een vreugde! Gauw een foto maken en weer terug plaatsen. Ik wilde de vogels nu niet meer storen. Toen we ruim een week later echter weer paringen zagen en er daarna nog maar drie bijeneters te zien waren, was de conclusie gauw getrokken. Er moesten er nu twee aan het broeden

zijn! Enkele dagen later (het was 9 juni) zag ik een bijeneter uit nestkast 2 krui- pen, nu zag ik mijn kans schoon! Eindelijk kon ik een nestkastcontrole uitvoeren zonder een vogel te storen! Ideaal voor een controle toch? Voorzichtig tilde ik de nestkast goed horizontaal houdend op en begon het meterlange deksel te verwijderen. Wat was dat nou! Ik weet niet wie er meer verschoot, de bijeneter die op een hoop eieren zat te broeden of ik die geen vogel meer verwachtte! Gauw het deksel dicht, voordat de vogel haar nest zou verlaten! Maar heb ik me dan vergist in de nestkast? Dat kan toch niet? Om aan elke onzekerheid een einde te maken heb ik direct nestkast 1 opengemaakt, jawel, niets! Oh, wat jammer, nu hebben er twee vrouwtjes hun eieren samen in één nestholte gelegd, met ruim een week verschil en er is niets wat ik kan doen. Ik weet niet welke eieren bij welk vrouwtje behoren en kan er sowieso niets uithalen! Wat zou er straks gebeuren als er jongen zouden komen met zo'n groot leeftijdsverschil? Zouden de eerstgeboren jongen niet gevoerd worden omdat er nog gebroed werd? Of zouden ze wel gevoerd worden, maar de eitjes niet meer bebroed? En hoeveel waren het er eigenlijk? Ik zag in een flits wel een groter aantal, natuurlijk leken ze donker, dus bevrucht, maar hoeveel het er waren was niet te zeggen omdat er nog een vogel bovenop stond. Het zal ook eens een keer gaan zoals het hoort....

Ik kon niet meer doen dan afwachten tot drie weken broedtijd na het vierde ei van de eerste legsel en dan daarna toch maar regelmatig controleren?! Het voer verrijkte ik verder nog met kleine en middel-

grote krekeltjes en bevroren pinkies. Ook haalde ik een grote emmer stalmest die ik op de grond strooide, om vliegen aan te trekken. Om dezelfde reden deponeerde ik dode muizen, vis- en vleesafval en fruitresten in een emmer die ik met gaas afdekte. Om zeker van genoeg vliegen te zijn, haalde ik verse maden die ik in die bak gooide. Wat men al niet doet om tot succes te komen! Maar vliegen kwamen er al snel en veel! En de bijeneters hadden groot feest!

Na drie en een halve week wachten kon ik mijn nieuwsgierigheid echt niet langer bedwingen en moest ik kijken. Er zouden toch al jongen moeten zijn, of afgestorven in het ei... Ik kreeg namelijk verontwaardigende berichten van "kenners" die me vertelden dat het kweken in een nestkast niet mogelijk zou zijn door de (te) lage luchtvochtigheid en té hoge temperatuur! Zelfs bij bevruchte eitjes zouden de jongen voortijdig afsterven. Toen ik het deksel van de nestkast verwijderde, schrok de broedende bijeneter zo erg dat ze zich afzette en wegvloog. Daarbij werd helaas een eitje beschadigd. Een snelle controle leerde me dat alle (7!) eitjes (van waarschijnlijk twee vrouwtjes) bevrucht leken. Om de geruchten van de kenners te bevestigen of te ontkrachten, besloot ik om het beschadigde eitje open te maken, dan had ik immers zekerheid. Dat wel, maar het werd een zure zekerheid! Het jong leefde nog en had nog een behoorlijke dooierzak. Het zou dus binnen een kleine week uit hebben kunnen komen, als ik wat meer op mezelf en de vogels had vertrouwd en de beschadigingen met blanke nagellak had gerepareerd! Wat zeggen ze ook alweer? "ervaring is iets wat je krijgt nèt nadat je het nodig hebt"!

Nu maar hopen dat het vrouwtje terug zou kruipen in de nestkast na deze brute verstoring. Gelukkig deed ze dat wel. Na in totaal 25 dagen broeden (vanaf het moment dat ik steeds één bijeneter "miste") zag ik alle vijf vogels rondvliegen in de voliëre. Dit was weer een controle moment! Of ze was gestopt met broeden, óf er zou een jong geboren kunnen zijn! Het deksel weer verwijderd en mijn hart sloeg onmiddellijk een paar slagen over! Er waren maar liefst 3 zeer levendige jonge bijeneters! Gauw een paar foto's gemaakt en de kast weer gesloten. Voer nagekeken en nog wat meer aangepast en toen dit geweldige bericht op Facebook gezet. Een stortvloed aan reacties bereikte me, allemaal positief. Ook van enkele verstokte natuurfotografen, die niet konden geloven dat zoiets mogelijk was (in een nestkast) Maar zou er wel gevoerd worden? Nou ja, nu ik zover was gekomen moest dat laatste stuk ook in orde komen toch? Ik kon niet meer doen dan mijn uiterste best om de voorwaarden in te vullen, de vogels zelf moeten hun jongen voeren. In deze tijd kwam ik ook in contact met Bert, een diervorzorger in de Zoo van Antwerpen. De bijeneters daar hadden net een paar dagen voor die van mij jongen gekregen. Ik kreeg veel nuttige informatie van hem, bedankt Bert! Bij die bijeneters was de broedtijd 23 dagen gebleken. Een dag later liep het kwik op tot maar liefst 37 °C en kreeg ik weer de gelegenheid om een controle uit te voeren. Er waren nu al vier jonge bijeneters die al behoorlijk rondscharrelden in de nestkastruimte! Een vlugge controle van de twee andere eitjes leert me dat er een waarschijnlijk "vuil" is en ook koud, maar dat het andere eitje al wat aangepikt is! Snel een filmpje gemaakt en ook een

foto.

Een volle dag gebeurde er niets bijzonders, behalve dan dat de jongen klaarblijkelijk uitstekend gevoerd werden, omdat ze zeer actief rondscharrelden in de nestruimte. Totaal anders dan je zou verwachten! Naakte nestjongen zouden toch bij elkaar moeten krulpen om elkaar warmte te geven, maar niets was minder waar! De volgende dag, het was woensdag 6 juni, wil ik de eitjes weghalen, omdat ik niet meer verwacht dat ze nog uit zullen komen, de vogels zijn zo frequent van het nest af, dat er van broeden geen sprake meer kan zijn. Ik sluit mijn broedmachine aan, met de bedoeling om de eitjes daarin te leggen voor een paar dagen, eigenlijk tegen beter weten in. Toen ik de deksel van de nestkast openmaakte zat een volwassen bijeneter bij de jongen, en weigerde om te vluchten. Ik nam de eitjes in mijn hand terwijl de vogel nog op het nest zat, maar voelde ik daar nou een oneffenheid? Toch maar teruggelegd. We kijken later op de dag nog een keer. 's Middags nam ik een besluit. Ik zag steeds alle volwassen vogels rondvliegen, dus werd er zeker niet meer gebroed. Maar bij het openen van de nestbox maakte mijn hart een vreugde sprongetje. Er waren nu vijf jonge bijeneters! Gauw de deksel weer gesloten. Het zesde ei is zeker niet goed (ziet er gemarmerd uit), maar ik besloot om dit nu toch maar te laten liggen. Ik voerde nu meerdere keren per dag witte meelwormen, welke graag opgenomen werden. Wanneer die avond de zon laag aan de hemel staat, ga ik eens op mijn gemak de vogels observeren. Ik zag meerdere leden van de kleine kolonie voeren, soms verdwenen ze met tweeën tegelijk in de nestbox. Meelwormen zijn favoriet, maar ook (diepvries) krekeltjes

7 eieren

Jongen, 6 dagen oud

Oudervogel met 7-dagen oude jongen

en levende vliegen werden gevoerd. Ik zag een bijeneter een morioworm dood slaan tegen de zitstok en deze behendig in de lucht manoeuvreren. Ik verwachtte dat hij die zelf op zou eten, maar hé wat is dat nou? Hij verdween in de nestbox met de morioworm in zijn snavel en kwam er direct weer uit. Het leek me onmogelijk dat een jong van slechts twee dagen een morioworm zou kunnen verorberen, die is immers groter dan het vogeltje zelf? Of zou de oudervogel deze in stukjes "knippen"? Geen idee! Er werd wel zeer frequent gevoerd. Ik weet niet hoeveel leden meevoeren en of dit man en vrouw zijn of de twee vrouwtjes die samen hun eieren in het nest hebben gelegd, maar krijg sterk het idee dat bijna iedereen zijn of haar steentje bijdroeg!

Het bleef crescendo gaan met de jongen. En toen ik een foto kon maken van de jongen met ouder in de nestkast, was ik helemaal gelukkig! De oudervogel zag er prachtig uit en de jongen scharrelen onbekommerd door de nestruimte. Natuurlijk wilde ik dit graag delen en plaatste het op Facebook. Er kwamen letterlijk honderden "likes" en tientallen opmerkingen. Iedereen was enthousiast en kon nauwelijks geloven in dit ogenschijnlijk makkelijke resultaat! Maar er ging natuurlijk een hele voorbereiding aan vooraf! En niet te vergeten voerde ik 3-4 keer per dag. De witte meelwormen en wasmotlarven bleven onveranderd populair. Het laatste ei nam ik weg en was inderdaad "vuil" (onbevrucht en bedorven) De jongen groeiden nog harder dan de spreekwoordelijke kool! Op de achtste dag nam ik het grootste jong er uit om te wegen, en het bracht maar liefst 31 gram op de weegschaal! Bij geboorte was het nog maar vier gram, slechts een

week geleden! Ik besloot de jongen te ringen en gebruikte daarvoor niet afgeschermde ringen, dat leek me niet nodig. Het ringen viel nog niet mee! De teentjes gingen er makkelijk genoeg door, maar het onderpootje is zo kort dat er nauwelijks een ringetje tussen de achterste teen en het enkelgewricht past. Met een tandenstokertje kun je makkelijker het onder het ringetje achterblijvende teentje eronderuit lichten, maar dat ging niet onder de camera (Ik moest dit alleen doen deze keer). Met wat gepriegel lukte het wel. Ik weet wel dat de vogels nog net ná het uitvliegen geringd kunnen worden (anders zouden de kwekers die een natuurlijke broedwal gebruiken ernstig in de problemen komen), maar ik wilde dat niet afwachten. Een nestkast heeft zo zijn voordelen nietwaar?

De vogels verorberden een grote hoeveelheid voedsel, wat mij noopte tot vier keer voeren per dag om zoveel mogelijk vers (wit) voer in de vorm van witte meelwormen, witte moriowormen en wasmotlarven aan te bieden. Op de elfde dag weeg ik nog eens en de weegschaal gaf nu al 48 gram aan! Het is prachtig weer, lekker warm, daar houden de bijeneters van. Gedurende de nacht werden ze nog warm gehouden door de ouders, maar in de loop van de dag, wanneer het warmer werd, werden ze steeds meer alleen gelaten. De veertjes kwamen nu duidelijk door en de eerste kleurpatronen waren al te zien. Het kleinste jong was twee dagen jonger, maar kwam goed mee met zijn oudere broertjes en zusjes. Een medekweker, Klaas, hield eens een jaar lang bij hoeveel de vogels aten. Gemiddeld was dat 25 gram levende insecten per dag per vogel (los van wat de vogels zelf in de voliére nog vingen en dat is zeker

niet onaanzienlijk). En als je dan een hele kolonie in je biotoop vollière hebt..... Ook Bert, de diervoorzorg van Zoo Antwerpen hield me regelmatig op de hoogte van de vorderingen. Geweldig zoals we elkaar van tips konden voorzien! Gestaa groeiden de vogels verder en de gekleurde groene veertjes kwamen steeds verder door. Op een leeftijd van drie weken was het verenpak nagenoeg compleet, alleen nog niet helemaal uitgegroeid. Toen de jongen vier weken waren nam ik er nog eens eentje uit om te wegen, maar liefst 58 gram gaf de weegschaal aan! Ze zullen nu snel het nest verlaten. Ik verwisselde regelmatig het witte zand in de nestbox, omdat dat snel vies werd en ging ruiken.

In de vijfde week verlieten de jongen het nest, een prachtig gezicht! Het was die week extreem warm, met een officieel gemeten record van maar liefst 40,7 °C. Om alle vogels samen te zien uitvliegen in de voliére, is een geweldig gezicht! De jongen zijn een kopie van de ouders, alleen missen ze de briljante kleuren en de verlengde middelste staartpenen. Het verschil tussen mannen en poppen is goed te zien; de mannen hebben een meer roodachtige kop en de poppen een meer groenachtige kop. Later zal dat verschil verdwijnen, zodat er toch een DNA uitgevoerd moet worden om de toekomstige eigenaren te overtuigen van de sekse. Maar zoals het er nu uitziet heb ik twee mannen en drie poppen, waarmee ik zeer blij ben en terug kan kijken op een geslaagd experiment. De succesvolle kweek (primeur) van de Europese bijeneter in een nestkast!

Jongen, 15 dagen oud

Jongen, vlak voor het uitvliegen

Net uitgevlogen jong

De catharinaparkiet 2

Catharinaparkieten zijn bijzonder sociale en vreedzame vogels die prima met verschillende andere soorten, waaronder tropische vogels, gehouden kunnen worden.

© Adri van Kooten

Tegenover elkaar zijn Catharinaparkieten over het algemeen zeer verdraagzaam. In een volière waarin takken zijn opgehangen zul je ze veel zien klimmen en klauteren. Het zijn beslist geen slopers en ze zijn evenmin luidruchtig. Luidruchtigheid, zo heb ik inmiddels ondervonden, ontstaat wél wanneer twee partners uit elkaar worden gehaald. De eerste dagen (en soms nog langer) wordt er dan veelvuldig naar elkaar geroepen. De beste oplossing is dan om beide vogels zó ver van elkaar vandaan te plaatsen dat ze elkaar niet meer kunnen horen.

Mutaties bij de Catharinaparkiet

Omdat de belangstelling voor de kweek met Catharinaparkieten de laatste jaren sterk is toegenomen zijn er inmiddels al een groot aantal mutaties ontstaan en er zullen er ongetwijfeld nog meer volgen. Zo kennen we onder andere de donkerfactor, turquoise, violet, ino (lutino en turquoise ino), grijsvleugel en misty. Bovenstaande mutaties zijn de zogenaamde primaire mutaties. Betreffende mutaties kunnen ook in diverse combinaties bij de vogels worden ingekweekt. Ter verduidelijking worden hieronder een aantal veel voorkomende kleurmutaties beschreven.

De donkerfactor mutatie

Bij de kromsnavel is de donkerfactor, aangeduid met de 'D' van Dark, een mutatie die de breedte van de sponszone van de baard van een veer verandert. Bij deze donkere vogels is de sponszone smaller dan bij de lichte vogels. Het resultaat hiervan is dat er meer licht door het eumelanine (zwarte kleurstof in de veer) in de kern wordt geabsorbeerd en daardoor minder licht kan worden teruggekaatst.

Zowel in de groene als in de blauwe kleur kennen we drie kleur-

nuances. Is de factor niet aanwezig dan is er bij een groene vogel sprake van (licht)groen, is de factor eenmaal aanwezig (EF) dan hebben we te maken met donkergroen (= D groen) en bij twee donkerfactoren is er sprake van olijfgroen (= DD groen; DD staat voor Double Dark). In de blauwserie gaat het hier om respectievelijk blauw (= zonder donkerfactor), kobalt (= D blauw) en mauve (= DD blauw). De vererving van de D-factor is autosomaal, semi-dominant.

De grijsvleugel mutatie

Deze mutatie vererft geslachtsgebonden en incompleet dominant en is de enige mutant bij de kromsnavel met deze wijze van vererving. De mutatie veroorzaakt een kwalitatieve melanine-reductie. Gezien de wijze van vererving kennen we bij de mannen twee verschijningsvormen. De enkelfactorige vogels met een reductie van zo'n 50%. Gezien het oorspronkelijke eumelaninebezet geeft dit nog steeds een zwartgrijze kleur. Bij dubbelfactorige vogels is de reductie zo'n 80%. Dit geeft een kleur welke omschreven wordt als beige grijs. Gezien de wijze van vererven kennen we geen dubbelfactorige poppen. Het chromosoom, waar deze factor op gelegen is, is bij poppen immers maar enkelvoudig aanwezig. De verschijningsvorm van poppen is derhalve gelijk aan die van dubbelfactorige mannen, dus de lichte vorm.

De ino mutatie

De ino mutatie verhindert de aanmaak van het zwarte eumelanine totaal, wel wordt nog een restant bruin eumelanine waargenomen. Hiernaast is alleen het gele psitacine zichtbaar. De kleurslag, welke ontstaat, wordt sl (sex linked) ino genoemd, omdat het totaalbeeld dat ontstaat, een geel ogende vogel is. Indien de ino mutatie gecombineerd wordt met turquoise, ontstaat de kleurslag sl ino turquoise. De ino in de blauwserie wordt sl ino blauw (albino) genoemd.

De misty mutatie

De misty mutatie is een mutatie, waarbij er een minimale afna-

DF grijsvleugel D groen

DF grijsvleugel groen

me is van het eumelanine. Wanneer de vogels EF misty zijn, resulteert dat in een wat dofder ogende vogel, die weinig afwijkt van de wildkleur. Bij de DF misty groene vogels neigen de kleuren naar een bleke DD groene vogel en lijken de veren meer bleek olijfgroen gekleurd.

De violet mutatie

Deze mutatie is in 1999 ontstaan bij de Catharinaparkieten. Door kleinere vacuoles in de bewolkte zone worden, in plaats van de blauwe lichtstralen, de violette lichtstralen met een kortere golflengte teruggekaatst. Deze kleurslag komt het beste tot zijn recht in combinatie met één donkerfactor in de turquoise serie.

De turquoise mutatie

Dit is een mutatie, die de vorming van het psittacine, dat verantwoordelijk is voor de gele bijkleur, gedeeltelijk belet. Het aantal gevormde psittacine kristallen is voor ongeveer de helft gereduceerd. Het eumelanine is volledig aanwezig en geeft met de zachtgele ondergrondkleur, de zeegroene totaalkleur. Ook de turquoise mutatie is te combineren met de donkerfactor en dan ontstaan vervolgens de kleurslagen D turquoise en DD turquoise.

De turquoise mutatie versus de blauw mutatie

Soms bestaat nog wel eens onduidelijkheid over de kleuren turquoise en blauw. Met turquoise wordt een blauwe kleur met een hele lichte gele waas bedoeld, een kleur die enigszins te vergelijken is met de kleur van een blauwe geelmasker grasparkiet. Naar aangenomen wordt bestaat de 'echte blauwe' Catharinaparkiet nog niet. Als dit namelijk wel het geval zou zijn dan hadden reeds

de eerste albino Catharina's geboren moeten worden en niet zoals nu, de turquoise ino's. Wel is inmiddels gebleken dat door vergaande selectie van turquoise Catharinaparkieten toch uiterlijk blauwe Catharina's kunnen worden gekweekt.

Tentoonstelling

Wanneer je met Catharina's naar de tentoonstelling gaat is het belangrijk te weten wat de meest voorkomende fouten zijn.

Met betrekking tot de kleur is dat:

- Het tonen van een blauwe waas, vooral op voorhoofd en schedel;
- Een vlekkerige borst, vaak als gevolg van een niet complete bevedering.

Wat betreft de tekening zijn veel voorkomende fouten:

- Een onscherpe of onregelmatige vleugel- en flanktekening;
- Een uitvloeiende schoudevlek;
- Een zwakke onderstaart- of rugtekening.

Catharinaparkieten Studie Groep (CSG)

Op 2 juni 2001 is er een Catharinaparkieten studie groep, de CSG, opgericht. Deze studiegroep heeft zich tot doel gesteld de algemene kennis van de Catharinaparkiet te bevorderen. Zij doet dit door middel van technische dagen, contactdagen en publicaties in de diverse vogelbladen en op hun website.

Tot zover dit artikel, ik hoop dat ik u interesse heb gewekt en dat u misschien ook eens een stelletje Catharinaparkieten aanschaft. Gezien hun karakter zullen ze u niet teleurstellen daar ben ik zeker van.

use!

De,

Diamantvinken en hun mutanten 2

In dit tweede artikel van een serie van drie worden de momenteel bekende mutaties bij de diamantvink besproken, de oranjeshavel en de overgoten.

© Henk de Vos

Oranjeshavel bruin

Hoewel de snavelkleur van de bruine kleurslag (foto 11) hetzelfde omschreven wordt als bij de oranjeshavel wildkleur, is die kleur moeilijk te benaderen. Een egaal oranje kleur is dan ook wel gewenst, maar enige clementie bij het keuren is op zijn plaats. Vogels die broedrijp zijn hebben vaak een diepere snavelkleur. Belangrijk is dat snavel- en stuitkleur met elkaar qua kleur in overeenstemming zijn.

De borstband van de vogel mag wat egalere bruin zijn en de teugel zou meer op het oog kunnen aansluiten wat breedte betreft.

Er is veel variatie wat de kleur van flank, borstband en rugdek. Vooral de warmte van het bruin is nogal variabel.

De diamantvinken op foto 12 zouden wat warmer bruin kunnen. Wel is het verschil in de kleur van het rugdek tussen de roodsnavel en oranje snavel goed te zien.

Een enkele keer kom je wel exemplaren tegen die qua kleur van flank en borstband betreft te licht van kleur zijn (foto 13). Deze dienen donkerbruin te zijn. Vogels die wat warmer bruin zijn laten daardoor een minder diep donkerbruine kleur van flank en borstband zien.

De roodsnavel overgoten (foto 14) is te kweken in twee combinaties namelijk in laat ik het maar noemen de wildkleur serie en in de bruin serie. Soms wat lastig te onderscheiden maar in de combina-

tie met bruin is de snavelkleur vaak wat lichter rood. Verder te herkennen aan de borstband, flank ondergrondkleur. In de grijs serie vragen we bij de mantel, rug en vleugeldekveren een licht zilvergrijs met een licht crème waas als basis (rechter vogel). De flankkleur is meer lichtgrijs. De linker vogel is de combinatie bruin met overgoten, deze is (nog) niet in de standaard opgenomen. Zoals op de foto te zien is heeft de combinatie met bruin (linker vogel) een meer zacht licht crème rugdek en een bruinbeige flank. De vererving van de overgoten kleurslag is autosomaal recessief.

De bruin overgoten kleurslag zullen we niet zo vaak tegen komen maar toch de moeite waard om in dit artikel als herkenning op te nemen.

Er is een vrij goed onderscheid tussen de linker vogel op foto 15, de roodsnavel bruin overgoten, en de meer zilvergrijze rechter vogel, de roodsnavel overgoten. Van overgoten wordt verwacht dat de tekening onderdelen nog goed qua kleur aanwezig zijn. Het gevolg is dan vaak dat het rugdek niet helemaal egaal van kleur is en dat de kenmerkende omzoming zichtbaar is.

Bekijken we de roodsnavel overgoten van foto 16 dan valt op dat de flankstippen niet meer rond zijn maar ovaal. Bij de broek vervaagt de ondergrondkleur van de flank. De vogel is ook wat te vet op de borst wat enigszins storend werkt op het model.

De lengte van de bevedering begint hier mee te spelen waardoor de flankstippen

niet helemaal rond meer zijn maar meer ovaal.

Hier kun je ook het verschil in snavel- en stuitkleur zien. Vogel is in broedconditie waardoor de snavel dieper rood is. Is deze vogel volgens de standaard omschrijving niet teveel opgebleekt?

Ook de combinatie van de overgoten factor met oranjeshavel geeft mooie exemplaren te zien, weliswaar vaak iets kouder van kleur dan de roodsnavel maar bij een goede conditie mooie strakke vogels.

Dan krijg ik vaak de vraag wanneer spreek je van overgoten en wanneer van pastel. De vogel van foto 17 is zowel als pastel als overgoten gekeurd. Beide met de nodige opmerkingen. Als pastel dat hij wat dieper grijs van kleur mag zijn en als overgoten dat hij meer opgebleekt moet zijn. De standaard omschrijft dat de tekening onderdelen van flank en borst licht grijs van kleur dienen te zijn. De mantel staat omschreven als licht zilvergrijs en de vleugelpennen met een crème waas.

Hoever gaan we met de oplekking van de pastel dan wel overgoten factor? In principe moet bij overgoten alle tekening onderdelen nog aanwezig zijn. Als je op foto 18 de linker vogel van de oranjeshavel overgoten bekijkt is de tekening nog maar net aanwezig, maar heeft de vogel wel een mooi egaal rugdek. De teugel is nauwelijks meer zichtbaar maar dient toch aanwezig te zijn. De oplekking is te ver doorgeschoten

wat weliswaar een mooi egaal bijna witte mantel geeft. In principe streven we naar een opbleking van 80% volgens de standaard. Wat 80% inhoudt is dat de vogel die nog net tekening laat zien of de iets donkerder vogel die een prima flanktekening laat zien. Bij foto 18 kun je dus goed zien dat de overgoten factor erg variabel is, zeker in combinatie met de bruinfactor. Denk dat we qua tekening aan de voorste vogel de voorkeur moeten geven van de overgoten factor in combinatie met de wildkleur. Er is altijd een spanningsveld tussen het duidelijk aanwezig zijn van de tekeningonderdelen en een egaal rugdek. Een egaal rugdek laat vaak een minder goede tekening zien. De voorkeur gaat uit naar

het duidelijk aanwezig zijn van de tekeningonderdelen. Bij de bruin overgoten is het wat eenvoudiger om een egaler rugdek te krijgen door het verminderde bezit van eumelanine.

Als we de wat donkerder bruine oranjesnavel overgoten op foto 19 bekijken zien we dat een erg lange bevedering wat tot verstoring leidt bij het model. De bevedering onder het oog begint dit iets te bedekken wat niet de bedoeling is. Dergelijke vogels moeten terug gepaard worden aan meer intensief bevederde vogels. De flankstippen zullen dan ook weer meer rond worden. Een dergelijk bevederingprobleem rond de ogen zien we op dit moment bij meer-

dere vogelsoorten. Denk hierbij aan het Engelse type bij de zebravinken en zelfs bij de agaporniden die brede koppen hebben waardoor de veren over het oog heen vallen.

Voor overgoten is deze vogel eigenlijk nog iets te donker van kleur op de mantel.

Soms komen we bij deze serie een geelsnavel versie van de bruin overgoten kleurslag tegen (foto 20 en 21). Deze komen dan uit de oranjesnavel nakweek en er wordt eigenlijk vaak geen aandacht aan besteed. Is het een mutant? Daar is op dit moment geen antwoord op te geven. De toekomst zal dit moeten uitwijzen.

Foto 11

Foto 12

Foto 13

Foto 14

Foto 15

Foto 16

MUTATIE

se/

De,

Pitta's

Schitterend gekleurde, gedrongen, lijsterachtig vogels die hun leven slijten op de bosbodem.

Henk Branje

De vogels hebben een typische rechtop staande houding. Typisch is het heel korte staartje waardoor de vogel zelfs wat op een rechtop staande kwartel lijkt.

De verschillende soorten hebben allemaal een prachtig verenkleed in de mooiste kleuren; afhankelijk van de soort lijkt de pop op de man of is geheel verschillend van kleur.

Pitta's komen voor op verschillende continenten: Afrika ten zuiden van de Sahara, zuid- en zuidoost Azië en Australië. Er worden een dertigtal soorten onderscheiden.

Habitat

De meeste soorten leven in vochtige tropische oerwouden. Sommige in laagland regenwouden, andere leven in wat hoger gelegen oerwouden en bergregenwouden.

Ze verblijven doorgaans in dezelfde regio, tenzij ze vanwege voedseltekort

gedwongen worden wat verder te trekken. Slechts enkele soorten migreren van het ene gebied naar het andere.

Leefwijze

Pitta's scharrelen de hele dag op de bosbodem waar ze met snelle bewegingen van hun snavel bladeren opzij werpen zodat eventueel aanwezige wormen en insecten zichtbaar worden. Ze zoeken met name 's morgens vroeg en 's avonds laat naar voedsel wanneer het nog relatief koel is in het oerwoud. Wanneer het te warm is zitten de vogels uren lang stilletjes op één poot. Pitta's zijn schuwe vogels die bij de minste onraad in het dichte struikgewas verdwijnen. Buiten het broedseizoen leven de vogels in hun eentje.

Voeding

Het belangrijkste voedsel wordt gevormd door aardwormen die de vogels op de bosbodem opscharrelen. Verder slakken, termieten, mieren en kevers, spinnen en duizendpoten. Verder, minder vaak, kleine skinks, slakken, hagedissen en kikkers. Bij een aantal soorten staat ook plantaardig voedsel op het programma.

Broedgedrag

Pitta's zijn monogaam broedende vogels. Het broedseizoen vangt aan bij het begin van de regenperiode omdat dan meer aardwormen en ongewerveld

den beschikbaar zijn en ook beter bereikbaar zijn voor de voedsel zoekende pitta's.

De koepelvormige nesten zijn wat los gebouwde constructies die door man en pop gebouwd worden van dode bladeren, takjes, mos en gras. De nesten worden op de grond gebouwd tussen boomwortels of tussen gevorkte takken in 'n boom.

Er worden, afhankelijk van de soort, twee tot zes eieren gelegd; de broedduur bedraagt 14-18 dagen; beide ouders bebroeden de eieren en brengen samen de jongen groot. Na 15 -17 dagen verlaten de jongen het nest en worden dan nog zo'n tien dagen door de oudervogels gevoerd.

Avicultuur

In verschillende dierentuinen en vogelparken kun je een aantal soorten pitta's bewonderen, onder andere in Weltvogelpark Walsrode en de dierentuin van Wuppertal. Wanneer ze gehouden worden in grote volières met veel begroeiing moet je je uiterste best doen om deze bodembewoners daadwerkelijk te kunnen vinden! In Weltvogelpark Walsrode krijgen de pitta's krijgen dagelijks fruit (mango, papaya, peer, appel), geweekte pellets (P16 en P20 van Versele); insectenpaté (Versele), meelwormen en moriowormen.

Chinese pitta (*Pitta nympha*)
© Shutterstock

FAMILIEPORTRET

De
se

FAMILIEPORTRET

Noord Molukse pitta (*Erythropitta rufiventris*) © Shutterstock

Maleise blauwstaart pitta (*Hydromis irena*) © Shutterstock

Blauwstaart pitta (*Hydromis soror*) © Shutterstock

Kap pitta (*Pitta sordida*) © Henk Branje

Guerry's pitta (*Hydromis guirneyi*) © Shutterstock

Cambodjaanse blauwstaart pitta (*Hydromis ellioti*) © Shutterstock

Blauwe pitta (*Hydromis caeruleus*) © Shutterstock

se!

De

Bastaardnachttegaal

Ongetwijfeld vraagt U zich nu af wat voor vogel dat nu kan zijn...een bas-taardnachttegaal... nooit van gehoord.

© G.Frank. †

Bij een excursie heb ik nog wel eens de onhebbelijkheid te antwoorden wanneer iemand dit vogeltje hoort zingen, om het antwoord 'Dit is een bastaardnachttegaal' te geven.

Je wordt dan zeer verwonderd aangekeken door soms zeer fervente vogelaars die dan denken dat het in je bol geslagen is.

Zeg je nu dat het een heggenmus is, (*Prunella modularis*) dan breekt de spanning en vindt men het maar heel gewoon. Bovenstaande naam is een oude betiteling van deze vogel in heel wat vogelboeken uit het verleden. Pas later is de naam heggenmus in zwang gekomen.

Niet erg, temeer daar een heggenmus, zeker wat het verenpakje betreft, een zekere overeenkomst vertoont met de huis- mus en de ringmus. Toch is er een duidelijk verschil: de heggenmus is gelet op zijn lang spitse snavel een insecteneter bij uitstek. Ook is de kopvorm spits en zijn de kop/kapkleuren anders. Het mannetje heeft in het broedseizoen een prachtig donker grijsblauw kapje. De donkere roodbruine oogjes en poten stelen daarbij fel af. Bij het wijfje is het wat muisgrijs. Toch is het erg moeilijk om man en vrouw uit elkaar te houden. Heel vaak geeft de kleur van de mondhoeken uitsluitsel. Bij het mannetje zijn deze donker, bij het zwarte af en bij het

wijfje zijn deze ros-sig. Toch is dit alleen te gebruiken in het hoogseizoen: het broedseizoen. De rest van het jaar is en blijft het moeilijk, al kan de lengte van de tube van de anus en het al of niet aanwezig zijn van een kale buik met broedvlekken wel een hulpmiddel zijn.

Zang

De zang van dit vogeltje is echt bijzonder en al in januari kun je hem druk horen zingen. Vaak zijn er meerdere mannetjes druk tegen elkaar aan het zingen om hun broederf af te tekenen met zang.

In hun gedrag vind ik dat ze wel wat weg hebben van muizen. Op de grond zijn het zeer beweeglijke snelle schuivertjes. Ze houden zich bij voorkeur direct in de buurt van struiken op. Bij het minste of geringste gevaar schuiven ze echt onder in de dekking. Verder dulden ze ook geen soortgenoten op hun fourageerplek. Met snelle uitvallen met het spitse snaveltje en wat vleugelgeklepper wordt de indringer verjaagd.

In de tijd dat ze op vrijersvoeten zijn is het gemakkelijk om de mannetjes bezig te zien, want vaak overlappen de zangterritoria elkaar en leven wijfjes in meerdere broederfjes. De vraag is gewettigd of de jongen in zo'n heggemussenest echt van één man zijn. Veelmannerij komt bij deze vogelsoort vrij veel voor.

De bekende ornitholoog David Attenborough vertelt hierover in zijn boek 'Over Vogels' in het hoofdstuk "Partnerkeuze" samengevat het volgende:

© A.v.Mingeroot

ysel

De

Heggenmus voedt koekoek, © J. Duif

De omgeving waarin de heggemussen leven bepaalt de relaties in het paren. Is er een groot voedselaanbod dan kan het wijfje haar jongen goed grootbrengen. Een goed ontwikkeld en sterk mannetje kan dan zelfs twee of drie wijfjes er op na houden, die elk in zijn broederf een nest met jongen groot brengen. Levert het territorium echter niet voldoende voedsel op, dan kan het wijfje geen voldoende zorg aan de jongen besteden en heeft hulp nodig. Ze haalt dan mannetje twee erbij. Haar eerste keuze, die het broederf destijds uitzette blijft in deze zin van de vogelwet haar wettige echtgenoot met wie ze regelmatig en openlijk paart. Het bijmannetje schikt zich daarnaar en houdt zich op de achtergrond. Hij mag er zijn volgens nummer één, omdat hij meehelpt bij het voeren en wordt ook als zodanig niet verjaagd. Maar mannetje twee profiteert wel van het wijfje, want let man één niet goed op dan sluipen ze even met hun tweetjes weg het bos verder in en paren bij het gezicht van man een. Maar man één past er voor om ondergeschoven jongen in zijn nest te hebben. Hij houdt haar wel vrijwel constant in de gaten. Toch lukt het niet altijd en daarom past hij nog een andere methode toe: bij het voorspel aan de paring van hem met het wijfje blijft hij haar steeds achtervolgen en tenslotte rusten ze samen even uit naast elkaar op een tak of op de grond. Lijkt alles er op dat het tot een paring gaat komen, dan drukt ze zich, duikt in elkaar, wrijft met haar snavel over haar borstveren en schudt met haar vleugelveren. Ondertussen draait het mannetje opgewonden om haar heen. Dan tilt ze haar staart op en stulpt haar cloaca naar buiten, waardoor er een rossig eilandje te zien wordt. Man nummer een pikt er vervolgens flink in. Dit irriteert die

cloaca zo, dat die nog iets meer gaat zwellen en een heel klein druppeltje vocht te voorschijn komt. Hij bekijkt dit druppeltje uitgebreid en aandachtig: sperma van de vorige paring. Is het druppeltje uiteindelijk op de grond gevallen, dan bevielt hij haar en vindt de paring plaats...!

Veelmannerij komt bij vogels meer voor dan we aanvankelijk dachten. Een bekend voorbeeld is de winterkoning. Die bouwt constant zijn bolvormige nestjes en houdt er soms wel vier, vijf wijfjes op na. We kunnen alleen maar naar een grondgedachte gissen.... het gaat er om zoveel mogelijk wijfjes om je heen te vergaren om op deze manier je eigenschappen aan zijn nakroost door te geven.... Het kan verkeren!

Soortomschrijving

Is in zomer en winter aanwezig: standvogel; vrij talrijke broedvogel in parken en rond boerderijen en landgoederen.

Een vogel die zich vrij snel aanpast in nieuwbouwwijken met veel groen. Echt een grondvogel, "sluipst als het ware" en is zeer schuw en beweeglijk. Het nest is vrij stevig en komvormig, bestaande uit worteltjes van planten, gedroogde grastengels, soms wat mos. Het wordt gevoerd met pluizig materiaal zoals soms hondenhaar.

Het legsel bestaat uit 4-5 helder blauwe eitjes. De jongen lijken "spinnenkopachtig" met veel lang zwart dons. Bij het sperren valt de diep oranje rode kleur op en de twee zwarte puntjes op de tong als indicatie voor de ouders waar het voer naar toe moet. In het jeugdkleed zijn de jongen grijs gestreept. De zang: een melodieuze kwinkelend, wat metaalachtig liedje dat voortdurend wordt herhaald.

© Lukas Zdrzil, Shutterstock

sel

De

Een vernieuwde Fysieke Standaard voor de zebravink Deel 1/2

De vorige standaard voor zebravinken werd opgemaakt in 2008. In de afgelopen 12 jaar is er veel veranderd aan de zebravink zoals we die toen kenden. De vogels toen waren wat kleiner en minder vol van type. Het maximale ideale type kweken, zoals beschreven in de standaard, was toen dan ook een echte uitdaging. Dit is duidelijk te zien op de foto's van de NZC-kampioenen van 10 jaar geleden.

De Technische Commissie van de Nederlandse Zebravinken Club

Op de internationale NZC show en NZC regioshows zien we de laatste jaren steeds meer vogels met een heel fraai type. We zien dan ook veel vaker vogels met een uitmuntend type, zoals beschreven staat in de Fysieke Standaard. Het verschil tussen een uitmuntend en matig type is daardoor wel erg groot geworden, net zoals de discussie over de manier waarop ze gekeurd worden. Liefhebbers en keurders discussiëren hier al jaren over en daarom is er behoefte aan duidelijkheid.

De fysieke standaard voor zebra vinken is daarom getoetst en bijgestuurd door de Technische Commissie van de Nederlandse Zebra vinken Club, in samenwerking met een ruime selectie kwekers en keurmeesters. Het aanpassen van het fysieke deel van de standaard eisen was nodig om sturing te geven aan een aantal ontwikkelingen binnen de liefhebberij (zie foto 1).

Uitmuntend versus matig type

We hebben al geruime tijd te maken met de ontwikkelingen rondom de inkweek van Engelse Zebra vinken. In Engeland worden zebra vinken vooral op type en houding gekweekt waar we hier in Nederland liever gaan voor een mooie balans tussen type, tekening en kleur. Traditioneel ligt het accent in Nederland vooral op kleur en tekening.

Het inkweken van de Engelse exemplaren wordt vooral ingezet om het type van de Nederlandse zebra vinken te verbeteren. Vooral de kop, snavel en het type van de Engelse Zebra vinken spreekt velen tot de verbeelding en we zien dat dan ook terug tijdens de keuringen; prachtige modellen met veel rondingen en mooi gevormde koppen en snavel. Dit gecombineerd met een goede kleur en tekening levert prachtige plaatjes op van vogels die met name fysiek toch wel heel erg tegen het maximaal beschreven type aanzitten zoals beschreven in de standaard eisen. Op dat moment zien we dat een goed type veel doet voor het totaalplaatje. Een daar doen we het toch allemaal voor nietwaar.

Toch is het niet allemaal hosanna. Met de inkweek van Engelse zebra vinken kwamen naast de voordelen ook de nadelen. Zeer opvallende, uiterlijke nadelen (kunnen) zijn; het op de zitstok hangen, een te lange bevedering, spleetogen en soms een wel erg korte snaveltje. Met name deze nadelen zijn onwenselijk, zowel op de show als in het kader van dierenwelzijn.

* Rechts foto's met voorbeelden van typische ongewenste Engelse e/o continentale kenmerken (zie foto 2, 3 en 4).

Daarnaast zien we nog erg vaak vogels (zonder de zogenaamde Engelse invloeden) met kenmerken die toch erg ver van de gewenste standaard af zitten. Voorbeelden hiervan zijn langgerekte punt-snavels, platte, smalle en kleine koppen, langgerekte en/of te smalle modellen en soms zelfs een te klein formaat.

Op pagina 25 (zie foto 5, 6 en 7) voorbeelden van vogels met een beslist goede kleur en tekening maar met (op de foto) matige type elementen.

Foto 8, 9 en 10 op pagina 25 zijn voorbeelden van vogels met een uitmuntende kleur, tekening EN type. Dit willen we zien.

Wat betekent dit voor de standaard?

Het kweken van een maximaal-type vogel is niet bepaald eenvoudig, net als het kweken van een maximaal-kleurvogel. Toch bleef met de huidige standaard op de keuring de waardering voor een maximaal-type achter bij de waardering voor een maximaal-kleurvogel. Dit is nu veranderd. Wij vragen voortaan naar de juiste balans tussen zowel fysiek als kleur en tekening. Waar het accent in het verleden dus vooral op kleur en tekening lag, zal het voortaan ook om een goed en evenwichtig type gaan.

In de nieuwe Fysieke Standaard is de beschrijving van het type daarom aangepast naar het huidige maximale type. Dit heeft als gevolg dat vogels met een uitmuntend type beter gewaardeerd worden en exemplaren met een matige type voortaan een lagere beoordeling krijgen.

Foto 2. Erg lange en losse bevedering, 'uitgezakte' bevedering

Foto 3. Spleetogen, erg lange en losse bevedering rondom het oog

Foto 4. Baardstrepen

Kortom: matige types die te veel afwijken van de standaard krijgen voortaan eerder en altijd te maken met puntenaftrek (zie grafische weergave op blz. 24).

Daarnaast staat in de Standaard onder "Keurtechnische opmerkingen | aanwijzingen" per onderdeel d.m.v. afbeeldingen en tekst duidelijk aangegeven wat wel en wat niet gevraagd wordt. Hierdoor is er minder ruimte voor eigen interpretatie van zowel de kweker als de keurmeester.

Ook de afbeelding van de keurbrief is aangepast. Hieronder, afbeelding 1, van de zebra vink zoals afgebeeld op het huidige NBvV keurbriefje (dat feitelijk gebaseerd

is op een tekening van Hans Klören uit 1974). Aangezien dit type sterk verouderd is, hebben we deze afbeelding aangepast naar de huidige standaard (afbeelding 2).

Let op

De afbeelding in de nieuwe Fysieke Standaard is een gestileerde weergave. De afbeelding is slechts een platte grafische weergave van het ideaalbeeld welke beschreven wordt in de standaard eisen. De keurmeester bepaalt aan de hand van de geschreven standaard eisen, en de keurtechnische opmerkingen die daar bij horen, in hoeverre een vogel aan deze standaard eisen voldoet. Dus niet aan de hand van de begeleidende afbeelding welke enkel een duidende functie heeft

in het totale verhaal.

Gaan we nu richting het Engelse-type? Nee, beslist niet! De Engelse tentoonstellingsvogels zijn in type veel extremer dan wat onze vernieuwde standaard beschrijft. Zeker als je kijkt naar het beoogde nieuwe type in het Verenigd Koninkrijk. Dit willen we niet. De niet wenselijke kenmerken van het Engelse type staan daarom in de nieuwe Fysieke Standaard duidelijk visueel beschreven en worden bestraft met puntenaftrek.

Volgende keer deel 2 van dit artikel, waar we de nieuwe Fysieke Standaardeisen voor zebra vinken presenteren.

Afbeelding 1.

Afbeelding 2.

Uitmundend type

De
sel

ZEBRAVINKEN

Foto 5. Matige kop/snavel + zwaar onderlijf

Foto 6. Matige verhoudingen en klein

Foto 7. Platte kop en matige snavel + langgerekt model

Foto 8.

Foto 9.

Foto 10.

sel

De

De rode kanarie

De rode kanarie is een veel geziene vogel op onze tentoonstellingen.

Tekst: Jan van Overvelt
© Johan van der Maelen

Te moeilijk?

Vaak hoor je de opmerking van: daar begin ik niet aan. Dat met die kleurstoffen werken is veel te moeilijk voor mij. Maar is dat wel zo? Ook de kleurvoeding heeft de laatste jaren een enorme vooruitgang gekend. De kleurstoffen zijn beter afgesteld op de liefhebbers en de tijd van het geknoei met drinkflesjes met rode kleurstof ligt bij de meeste liefhebbers al ver achter hen. Ik schat dat minstens 80% van de liefhebbers hun vogels opkleuren door de kleurstof via het

zachtvoer te geven. Dit zorgt voor minder geknoei en verkleurde kooien. En het dient gezegd, de kleuring is zeker zo goed als via het drinkwater.

Wanneer geef je kleurstof?

Alle rode vetstofkanaries, met uitzondering van witvleugels en mozaïeken, moeten drie weken voordat de vogels worden gekoppeld dagelijks kleurstof krijgen. Dit zorgt er voor dat de kleurstof reeds in het embryo aanwezig is en deze onmiddellijk beschikbaar is wanneer de grote pennen

(staart- en slagpennen) beginnen te groeien. Dit is erg belangrijk omdat jonge vogels deze veren meestal niet ruïen in de zomer. Bij jongen die vroeg geboren worden komt het ruïen van de staart, gedeeltelijk of geheel, wél voor. Dit moeten we onthouden wanneer we het straks gaan hebben over de witvleugels en de mozaïeken. Zelf blijf ik dan dagelijks kleurstof geven totdat de vogels volledig uitgeruid zijn. Dan schakel ik over naar twee maal per week en ik stop met kleurstof geven op 1 december. Heb je echter nog vogels zitten die in januari op de Mondial moeten spelen, dan adviseer ik om deze twee maal per week aan te houden totdat de vogel vertrekt naar de show. Wanneer na de rui de vogels een wat paarse schijn hebben, betekent dit dat ze eigenlijk wat teveel kleurstof hebben gekregen. Maar geen nood, dit verdwijnt na enkele weken. Extra lichturen helpen ook daarbij.

Welke kleurstof moet je geven?

Mijn advies is om te kiezen voor een goed merk. Eenmaal een keuze gemaakt van merk kleurstof blijf er dan bij. Wil je toch wisselen, doe het dan in het begin van de cyclus. Dus start er mee drie weken voor de kweek. Hierdoor vermijd je vlekkerige vogels en zullen na de rui de vogels mooi egaal kleuren. Respecteer de doseringen die de fabrikant aangeeft. Zelf los ik de aangegeven hoeveelheid op in heet water dat ik vervolgens laat afkoelen en in de koelkast bewaar. Mijn eivoer wordt met het water met de kleurstof er in rul gemaakt. Ik laat het dan nog minstens een kwartier intrekken, roer het nog eens om en het is klaar om gegeven te worden.

Hoe voorkom je kleurvervuiling?

Heb je naast rode kanaries ook nog gele of gemelaniseerden zitten met een gele grondkleur, zorg er dan voor dat er geen vervuiling ontstaat. De vogels die rood moeten hebben zitten bij mij steeds gegroepeerd en in kooien onder de geelfactorigen. Werk je met voliëres, wees dan ook goed op je hoede. Plaats naast vogels die rood krijgen altijd vogels die wat 'besmet' mogen worden. Vogels voeren elkaar dikwijls door het gaas heen! Zelf plaats ik in de voliëre naast mijn rode vogels altijd overjarige poppen die dienen voor de kweek. Mochten die dan wat oranje worden, dan is dit nog geen ramp omdat ik weet wat er in deze vogels steekt. Let wel op dat je ze daar weg haalt wanneer je in het voorjaar opnieuw start met kleurstof geven. Ideaal is natuurlijk dat de vogels die de scheiding maken tussen rode en gele, in het bezit zijn van de recessief witfactor. Deze grondkleur is immer volledig immuun voor rood.

Hoe rood toedienen bij de mozaïeken?

Bij de kweek van rood mozaïeken en/of rood witvleugels, is het toedienen van het rood anders. De oudervogels krijgen vanaf de winter een luteïne-arme voeding (= kanariezaad zonder raapzaad). Als eivoer neem je een product dat speciaal voor mozaïeken en witvleugels op de markt is. Meestal wordt het product 'Bianco' hiervoor gebruikt. Pas ook op met groenvoer. Sommige groenvoeders zorgen voor een gele kleur in de slagpen-

nen van de jongen wat nefast is voor de tentoonstelling. Bloemkool en witlof zijn goede vervangers. Pas ook op wanneer je kiemzaad geeft; stel een kiemzaad samen zonder raapzaad. Ik gebruik een kiemzaad dat voor 30% bestaat uit nigerzaad, 20% uit kardy (saffloerpitjes), 10% katjang of mungoboontjes, 10% tarwe, 10% gepelde haver, 10% boekweit en 10% gierst. Rode kleurstof krijgen de jongen pas wanneer ze zeven weken oud zijn. Vanaf dan krijgen ze dezelfde voeding, dosis en frequentie als mijn gewone rode kanaries.

Welke kleurslagen zijn er bij de rode vetstofkanarie?

De meest bekende zijn de rood intensief en de rood schimmel. Voor de rood intensief en de rood schimmel eist de standaard een zuivere en egale lipochroomkleur in de gehele bevedering, met inbegrip van de vleugel- en staartpenen. De rood schimmel moet een korte, gelijkmatig verdeelde schimmel bezitten. Het is duidelijk dat ook, net als bij de gele en de witte kanaries, de grootte, vorm en bevedering een enorme rol spelen. Voor rood witvleugels gelden dezelfde standardeisen als voor de 'normale' rode kanarie met uitzondering van de slag- en staartpenen. Deze moeten zo krijtwit mogelijk zijn. Een rode pen in de vleugel of staart leidt tot puntenaftrek. Daarom is het goed om wedstrijdvogels zo laat mogelijk in het jaar te kweken. Vogels van vroeg in het jaar ruien soms staartpenen en dan is het afgelopen met het tentoonstellings-

seizoen van deze vogel. Witvleugels die je het jaar daarop weer rode kleurstof geeft zijn na de rui niet meer te onderscheiden van de 'normale' rode kanaries.

Urucum

Minder bekend bij de meeste liefhebbers is de urucum roodsnavel. Deze heeft naast zijn rode snavel ook nog het kenmerk dat bij de schimmels de schimmel niet wit is, maar eerder licht roze. Ook zorgt de factor voor een egalere kleuruiting over het gehele lichaam.

Spijtig genoeg zien we deze vogels uiterst zelden op een wedstrijd. De urucum roodsnavel mag niet gecombineerd worden met de ivoorfactor. Voor liefhebbers die houden van uitdagingen en contrasten is de rood mozaïek zeker aan te bevelen. Het is zeker geen vogel voor mensen die niet tegen een tegenvaller kunnen. Net als bij de rood witvleugels is het verlies van één vleugel- of staartpen funest voor het puntenaantal op de keurbrief. Spijtig eigenlijk omdat het in principe niets te maken heeft met de kwaliteit van de vogel. Maar ja, de standaard is hier duidelijk over. Doorgekleurde penen in de vleugel of de staart moeten bestraft worden. Ik vind het echter belangrijker om te kijken naar de helderheid tussen de mozaïekvelden. Deze moet zo krijtwit mogelijk zijn. Wanneer dit zo is en de roodkleuring is goed gebeurd, dan krijgt men waarschijnlijk de mooiste kleurkanarie van het ogenblik.

Rood ivoor witvleugel

Rood mozaïek type 2

In het zonnetje: Toon Jongenelen.

In de wereld van de postuurkanaries is Toon Jongenelen uit het Brabantse Rucphen een echte topper. Want hij bracht de heerschappij van de Italianen met hun Crested en Crest-bred aan het wankelen.

© Alois Van Mingeroot

Toon zijn wiegje stond in 1962 in de Pannenhoef, het mooiste natuurgebied van Brabant. In een mooier natuurgebied kun je als vogelliefhebber niet opgroeien. In zijn jeugd-jaren waren het Europese cultuurvogels die gehouden werden. Maar toen hij een jongeman van twintig was, werd het roer omgegooid en werden het postuurkanaries: Fife fancy en Gloster. Het was menens want Toon werd meteen lid van de vogelclub in Rucphen, aangesloten bij NBVV. En veertig jaar later is Toon nog steeds lid van de Vogelvrienden Rucphen, een van de grootste clubs van Brabant met 105 Leden.

In 1988 raakte Toon in de ban van de Crest kanarie. Eigenlijk is het Crested en Crest-bred. Een soort die toen al gedomineerd werd door de Italianen met Vitorino Ronco en Giorgino Masaruto als de grote tenoren. Maar Toon had een doel: de top halen met de Crests het koningspaar onder de postuur kanaries.

Toon bouwde een prachtig hok in twee verdeeld, één van 7 op 3 meter en één van 8,50 op 2.50 meter. Met grote ramen, verwarming met twee gevelkachels, verlichting met True light lampen, schakelklok. Vier luchtreinigers; de ramen staan bijna het hele jaar door open want verse lucht vindt Toon wel heel erg belangrijk.

De kweek begint op de klassieke dag 19 maart (het feest van St Jozef). Dat past uitstekend in zijn plannen, want Toon kweekt nooit meer dan twee ronden. Naast de vogels hebben Toon en Jolanda nog een tweede hobby: fietsen met daaraan gekoppelde fietsvakanties in eigen land. Voor het voeren van de vogels zorgen hun dochter Daniëlle en haar man Eric Machielsen. Eric is zelf ook een topper, maar dan wel met kleurkanaries. Bij afwezigheid van Toon zijn de vogels dus in goede handen. Uiteraard verzorgen Toon en Jolanda met plezier de vogels van Eric en Daniëlle wanneer die op vakantie gaan met hun zoon Niek.

De broedkooien zijn aangepast aan de grootte van de Crest kanaries en zijn 95 cm breed 40 cm hoog en 40 cm diep met een scheidingswand. En wanneer de jongen zelfstandig zijn gaan ze in vluchtjes van 150 cm lang, 85 cm hoog en 75 cm diep. Hierin verblijven de jongen tot na de rui. Toon hecht veel belang aan selectie op kerngezonde vogels. Alleen vogels in

Crestbred

topconditie worden samen gezet voor de kweek. Het hele jaar door verzorgt hij de pootjes met uiercrème en worden de nageltjes bijgeknipt. Toon is ook steeds op zijn hoede voor de gevreesde bloedmijt en de koolen worden regelmatig behandeld met f10 SC een desinfectiemiddel en ook met Exzolt.

Toon kweekt met 32 koppels Crests en ook nog met zijn oude liefde de gloster met acht koppels. Maar ook met een nieuw hoofddoel de Lancashire, de concurrentie is verwittigd. Het gemiddelde aantal jongen ligt op ongeveer vier per koppel. Na de kweek worden alle vogel geënt tegen de gevreesde hapziekte. Toon heeft enkele jaren geleden bij de kweek van zijn kanaries ook eens last gehad van zwarte stip. Met een Tylan kuur is dat toen verholpen. Preventief wordt er niet gekuurd maar als er wat mis is met de vogels gaat hij er mee naar de Dierenarts. En wat volgens Toon ook helpt is de vogels veel observeren. Dan ben je vaak op tijd en wanneer een vogel er niet lekker bijzit wordt hij meteen apart gezet en behandeld. Het elvoer dat Toon geeft is Cédé en Toon voegt er nog een eitje extra onder maar vooral heel veel perfect gekiemde zaden. Dat is volgens hem het geheim van zijn mooie en kernge-

zonde vogels. Als zadenmengeling voedert hij de Mengeling van *Deli-Nature en hij mengt nr. 55 en 80 in gelijke delen. Als snoep het Conditiezaad. Als groenvoer stukjes wortel, broccoli; alles met mate om het vuil worden van de kuiven tegen te gaan.

Toons specialisatie is, hoe kan het anders, de Crest kanarie. Volgens Toon de koning onder de postuur kanaries. Toon is zoveel met zijn vogels bezig en hij heeft ook nog hulp van zijn vrouw Jolanda, dat het onnodig is om de vogels af te richten voor de shows. Ze gaan van de vluchtjes rechtstreeks naar de show. Het liefst neemt Toon deel aan de eendagshows van de Speciaalclub, Maximaal drie per jaar. Ook wel voor de gezelligheid de hele dag en als het wat ver is doen Toon en Jolanda een overnachting en wordt er soms tot heel laat door geboren en hoe meer er gedronken wordt des te groter worden de Crest kanaries.

Toon viel heel vaak in de prijzen op de Bondskampioenschappen en de speciaalclubs. In 2016 waagde hij zijn kans op het WK in Matosinhos, Portugal. Dat werd meteen een schot in de roos met 1 x goud en 2 x brons en het bewijs dat het kon. Maar met toch nog een domper want er werd een van de bronzen medaille winnaars gejat, Volgens Toon zijn beste vogel; de vogeldief was dus duidelijk een kenner.

Toch vond Toon de Italiaanse Crest kanaries nog beter dan de zijne. Daarom werd er in 2017 en 2018 niet deelgenomen om nog strenger te selecteren en te pieken op naar het WK 2019 in Nederland in Zwolle. Het resultaat mocht er zijn, na een uitzonderlijk lange weg van dertig jaar selecteren 3 x goud, 2 x zilver en 2 x brons en dat in elgen land. Reden genoeg om een feestje te bouwen in Rucphen. Maar op de wereldshow 2020 in Porto, Portugal kwam de echte bekroning: vijf maal goud met

de Crested en Crest-bred, een super resultaat en een dreun voor de Italiaanse grootmeesters. Toon en zijn vrouw wilden ook graag naar Portugal. Daarvoor gingen ze voor het eerst in hun leven vliegen, en ook wel een klein beetje de vlieg angst overwinnen. Maar Porto werd voor de familie Jongenelen een groot feest.

Dertig lange jaren had Toon nodig om de top te bereiken met zijn Crest kanaries, al vindt Toon de weg er naartoe zeker zo mooi. Zijn mooiste herinneringen blijven toch de shows van de Crest Speciaalclub in Bocholt met vooral de gezelligheid tot in de late uurtjes. En uiteraard ook de twee uitschieters WK Zwolle en het WK in Portugal.

Toon is lid bij de Vogelvrienden Rucphen, De Koperwiek Essen, De Gloster en Crest club van Voorthuizen en de Nederlandse postuurkanarie vereniging.

Wat Toon vindt dat beter kan in onze hobby: de plaatselijke clubs zouden veel meer moeten samenwerken en gezamenlijk activiteiten organiseren zoals met een lezing of met een gespecialiseerde dierenarts. Dan kunnen de kosten gedeeld worden. Anders is de club soms zo klein, dat er geen activiteiten meer zijn, wat op termijn het einde van de club betekent. Het streefdoel van Toon is dat hij samen met Jolanda nog lang gezond en gelukkig mag blijven en nog vele jaren mag genieten van hun mooie hobby.

Pestvogel

Sommige vogels spreken meer tot de verbeelding dan andere. Het is maar zelden, dat een groep vogelaars en fotografen zich verzamelt bij een groepje wilde eenden of vinken. Toch zijn de woorden van wilde eenden en vinkkerels toch prachtige vogels. Wat bepaalt de aantrekkingskracht van soorten? Op de eerste plaats moeten ze vooral niet te gewoon zijn, te veel voorkomen, te algemeen zijn. Te gewoon, is fnuikend voor de populariteit. Daarnaast helpt het om niet altijd op dezelfde plaats te zijn. Sommige soorten zijn ieder jaar op dezelfde plaats te zien. Dat is natuurlijk leuk voor wie met zekerheid een soort wil zien, maar het haalt de spanning van het vogelkijken en fotograferen wel enorm naar beneden. Onvoorspelbaarheid is dus een grote pré. Ook helpt het om een beetje fotogeniek te zijn, dus aantrekkelijk gekleurd te zijn, een mooie tekening of leuk gedrag hebben. Tenslotte helpt het, als de vogel in kwestie zich goed laat benaderen.

© Rik Meerema

Als je voorgaand rijtje af gaat, is het dus geen wonder, dat de pestvogel zo enorm populair is bij vogelkijkers en fotografen. Zelf vogelleken reageren enthousiast bij het horen van de naam 'pestvogel'. Bijna ieder jaar zakken in de winter, kleine groepjes pestvogels, vanuit Scandinavië en Siberië naar onze streken af. Meestal blijft het bij enige tientallen exemplaren, maar in sommige jaren gaat het om honderden vogels en soms nog veel meer. Ze zijn vooral op zoek naar bessen en vruchten, die in deze jaren in hun eigenlijke leefomgeving

schaars zijn. Ze zijn dol op allerlei bessen en vruchten, maar vooral de bessen van de Gelderse roos en Liguster zijn zeer in trek. Hebben ze eenmaal een plek met veel bessen gevonden, dan blijven ze vaak dagen in de buurt hangen. Als groepje vliegen ze naar de bessen, die ze met hun snavel van de plant trekken en daarna in hun geheel doorslikken. Vaak wordt de bes hierbij omhoog gegooid, waarna ze zo in de opengesperde snavel verdwijnen. Als ze een paar bessen gegeten hebben, dan vliegt de groep naar een hoge boom in de buurt, om daar hun maaltje te verteren. Na een aantal minuten, als door een onzichtbaar en onhoorbaar signaal aangesproken, vliegt de groep weer naar de bessenstruik.

Als vogelfotograaf doe je er verstandig aan op enige meters van zo'n bessenstruik te gaan staan en rustig af te wachten. De vogels, die waarschijnlijk in het hoge noorden weinig tot geen mensen hebben gezien en ze niet als gevaar beschouwen zijn vaak in het geheel niet schuw. In de loop van de jaren heb ik zo staan posten bij bessenstruiken in Havelte, Zwolle, Velp, Lelystad, Roermond, Arnhem, Emmeloord en nog veel meer plaatsen. Vanwege de tijd van het jaar goed ingepakt, hoewel na een aantal uren je vingers wel ijsig koud worden. Het is maar zelden, dat je alleen bent bij een groep pestvogels. Zoals gezegd zijn ze populair. Voor mij is het vooral hun altijd strakke bevedering, die zijdeachtig aandoet en de felgekleurde gele en rode waxpuntjes op de vleugel en staart, samen met hun vertrouwelijke karakter, dat er voor zorgt dat ik altijd even moet gaan kijken.

usel

De l

Is aanzuren van drinkwater zinvol?

Wanneer je drinkwater aanzuurt maak je het veel minder bevatte-lijk voor micro-organismen. Op het NOP te Veldhoven heeft men in het verleden allerlei zuren in het drinkwater uitgeprobeerd. In avicultuur wordt vaak appela-zijn gebruikt. Een prima product, alleen is de zuurgraad van dit natuurproduct niet altijd hetzelfde. De experimenten in het vogelpark te Veldhoven hebben geleid tot een beleid om het water van de vogels altijd aan te zuren. Het gevolg

van het aanzuren voor het vogelpark is groot geweest: sinds men de vogels aangezuurd water verstrekt heeft men aanzienlijk minder problemen met ziekte-uitbraken!

Het water wordt ofwel met zoutzuur aangezuurd ofwel met citroenzuur. Het lijkt of sommige vogelsoorten een voorkeur hebben voor het ene zuur en andere voor het andere. Zangvogels, beo's, toekans, tropische vogels hebben een voorkeur voor citroenzuur, hoenderachtigen voor zoutzuur.

Begin je met het toevoegen van een zuur aan drinkwater, bouw het dan langzaam

op. Begin je bijvoorbeeld met citroenzuur, start dan met 1 gram per liter water en bouw dat langzaam op naar 6 tot 8 gram per liter. Criterium is en blijft dat de vogels het aangezuurde water goed opnemen. De zuurgraad zal richting 5.0 gaan. Dit is voor allerlei micro-organismen geen plezierig leefmilieu en dat is natuurlijk goed voor onze vogels. Let wel op! Zuren zijn goede ontkalkers. Zorg er dan ook voor dat je, wanneer je met aangezuurd water begint, de vogels altijd grit of krijt ter beschikking hebben. De vogels kunnen dan zelf zorgen dat hun kalk (=calcium) voorraad op niveau blijft!

COLUMN

Keurmeester 129

Waar het op vogels aankomt, of het nu jonge of oudere exemplaren betreft, ben ik altijd aan het selecteren. Met name kwekers van standaardvogels (zebravinken, Japanse meeuwen en gouldamadines) en andere veel gekweekte soorten, zoals zilverbekken en hun mutanten, zullen dat herkennen. Als kweker/eigenaar blijf je kijken: is de vogel top of flop?

Louis van Kelckhoven

Dat kijken begint al zodra de jongen zelfstandig zijn. Smalle exemplaren worden meteen apart gezet. Een fraaie wedstrijdvogel, elke keurmeester zal het beamen, begint met het formaat. Een brede vogel, fors met de f van fraai. Dan zal ook vaak het type in orde zijn. We willen een harmonieus type; de verschillende onderdelen van een vogel moeten met elkaar in evenwicht, in harmonie, zijn. Een vogel die te zwaar in de borst is kan met een goed dieet herstellen, maar klein kopje en een smalle borst blijven altijd klein en smal. Denk nooit bij een smalle vogel; dat

komt misschien nog wel goed. Voor een goede eerste indruk op de keurtafel zijn een goed formaat en harmonieus type eerste vereisten. We gaan eerst bouwen en daarna schilderen, leren we op de keurmeesterschool. Voor vogels met een jeugdkleed, zoals gouldamadines, is de beoordeling van kleur en tekening een kwestie van geduld. Dun bevederde wangen en vleugelbochten willen na de eerste volwassen rui nog wel eens verbeteren. Hetzelfde geldt voor de vleugelomzoming van mijn witborst grijze zebravinken.

Zo is het selecteren een doorlopend proces, waarbij de verblijfsvergunning van een vogel kan worden ingetrokken en een exemplaar dat zich leuk ontwikkelt kan alsnog mag blijven. Bij elke gebeurtenis op de vogelkalender, of het nu gaat om een tentoonstelling of het samenstellen van kweekparen, altijd blijft de vraag: is dit de juiste vogel voor deze klus? Want wees ook streng bij het opzetten van de kweekkoppels. Denk niet: eens kijken of het wat wordt, want voor je het weet zit je met een hok vol vogels die het allemaal net niet zijn. Wees streng, wees se-

lectief. Daar heb je op de langere termijn plezier van.

Het heeft er alle schijn van dat er dit na-jaar weer vogelshows gehouden kunnen worden. Afdelingen, speciaalclubs, districten en een bondsshow. Waar ik als keurmeester nieuwsgierig naar ben zijn de vogels van 2020 die vorig gedwongen thuis moesten blijven.

Waarvan de eigenaren het geduld hebben gehad om hun vogels een jaar lang op te bergen om ze dit jaar als overjarige in te sturen. Want er is één opmerking die deze keurmeester nog wel eens achterop een keurbrief zet: 'Volgend jaar graag nog eens terugkomen'. Of de inzender zich daar iets van aantrekt is moeilijk te zeggen. Niet elke vereniging zegt immers tegen de keurmeester: 'volgend jaar graag nog eens terugkomen'.

Bondsmededelingen augustus 2021

DISTRICT UTRECHT

Bij de Veenendaalse Vogelvrienden (V06) vierde Dhr. J. v.d. Bovenkamp zijn 50-jarig jubileum. Naast het jubileumspeldje kreeg hij een mooie bos bloemen uitgereikt.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING Tropische vogels en parkieten

Keurmeester D. Draaijer uit Deventer is overleden.

Met verslagenheid hebben wij kennisgenomen van het overlijden op 26 juni 2021 van keurmeester Grote parkieten, Papegaaien en Grasparkieten

Derk Draaijer
- Dick -

Zijn liefde voor de vogelsport en zijn grote kennis van alles wat met kromsnavels te maken had zullen worden gemist door zijn collega keurmeesters, bestuurders en leden van de NBvV.

Hoofdbestuur NBvV en bestuur Keurmeestervereniging NBvV

Jubileea

Jubilarissen 25 jaar

R. Vermeulen, afd. Veldhoven 2 (V24);
R. v.d. Linden en A. Mater, afd. Veenendaal (V06);
A. H. Schäperclaus, afd. Eibergen (355);
B. Dubbel, F. Dees en J. vd. Waal, afd. Heerjansdam (H79).

Jubilarissen 40 jaar

P. Groenen, afd. Veldhoven 2 (V24);
A. Slotboom en P.N. Klok, afd. Veenendaal (V06);
L. te Brake en G. H. Hondorp, afd. Eibergen (355);
L. Kaptein, afd. Heerjansdam (H79).

Jubilarissen 50 jaar

J. v.d. Bovenkamp, afd. Veenendaal (V06);
J. van Vught, afd. Heerjansdam (H79).

Overledenen

H.G. Bos uit Emmer-Compasuum was oud voorzitter en ere lid van V.V. "Crescendo", afd. Emmer Compasuum (E10).
R. Kivits uit Westerhaar was penningmeester van V.V. "De Vogelvreugd", afd. Vriezenveen Westerhaar (V35).

J. van Esch, Grootegast (G17); M. A. de Jong, Krimpen aan de Lek (A08); W.H.B.

Bornhijm, Noordwijkerhout (N16); W.P.H. Laurijssen, Tilburg (508); J.G. Benschop, Hilversum (S03); G.J.A. Kremer, Ommen (H31); M. A. de Jong, Krimpen aan de Lek (K05); T.M.J. Span, Silvolde (U02);
A. Akkabi, Vlaardingen (V04); H.J.M. Verhaegh, Grevenbroich (462); A.H. Boender, Heerenveen (J01);

A.F.J. Kuijpers, Schinveld (B48); A.H.M. Putter, Heemskerk (H47); H.G. Janssen, Budel-Schoot (M30); H. Beltman, Roermond (R38); S. Polak, Lage Zwaluwe (529); D. Draaijer, Deventer (L13);
A. Bleumink, Brummen (B15).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

JUNAI
MEER DAN ALLEEN
EEN DIERENWINKEL

www.junai.nl

ALLESTEGENBLOEDLUIS.N

Last van bloedluis?
Wij hebben alles voor uw vogels!

ALLESTEGENBLOEDLUIS.NL

ERELEDEN

LM.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksmä, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooljen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tulin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Huub Mertens, tel. 06-19053510, E-mail: huubmertens54@gmail.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jivanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principeel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,-, Priority-post naar alle andere landen € 94,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank, IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje - te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Gloster corona

augustus

© Jos Begers

Ondanks dat het begrip corona in 2020 een zeer negatieve lading heeft gekregen, is dit bij de glosterkanarie, zoals op bijgaande foto, niet aan de orde. De vogel op de foto is een mooi exemplaar van een van de kleinste Engelse postuurkanaries. Door de compacte verschijning, met een goede kuif is het een vogeltje welk veel sympathie opwekt bij het grote publiek.

In de standaard-eisen staat onder meer dat de vogel zo klein mogelijk en gedrongen moet zijn (in de praktijk 11,5 cm), maar dat is juist een van de moeilijkheden om te realiseren omdat tegelijkertijd verlangt wordt dat de vogel veel volume laat zien. Op de foto is uiteraard niet te zien hoe groot of klein deze vogel is, maar qua volume

wilddoet hij zeker er is sprake van een licht geweldige rug en een mooi volle, ronde borst. De overgang van kopje naar lichaam is goed gevuld en niet zichtbaar. Om dit volume te realiseren is een langere bevedering nodig. Dit laat de vogel ook goed zien, waarbij de flankbevedering nog iets strakker moet kunnen sluiten. De vleugelveren lijken iets 'los' te liggen. Deze moeten goed op elkaar aansluiten en strak op het lichaam liggen.

Het getoonde kuifje is niet rond van vorm. Tevens is het niet te plat, maar, zoals gevraagd, licht gewelfd. Het toont een kleine, centraal gelegen pit, vanuit de kuifbevedering ontspringt. Een enkel veertje staat nog iets omhoog. De kuif sluit ook mooi in de nek aan op de lichaambevedering. Evenlangte van de kuifveertjes moet duidelijk zijn dat de oortjes zichtbaar blijven.

Op de foto laat het vogeltje tevens goede kanten, iets gebogen pootjes zien, waarbij de dijen niet zichtbaar zijn. De staart is mooi kort, smal en goed gesloten. Deze loopt moormeer lijn met de rug.

De gloster mag in alle kleuren, inclusief boort getoond worden, behalve met rood.

In de kweek wordt een gladkop partner (gloster-consort) gebruikt. Voor deze gelden dezelfde eisen, met dien verstande dat het kopje minder rond, vol en breed moet zijn, waarbij duidelijk zichtbare wenkbrauwen aanwezig zijn.

De

JOUW FAVORIETE VOGELVOER KRIJGT NIEUWE VLEUGELS

NIEUWE LOOK VERTROUWDE KWALITEIT

Om je nog beter te begeleiden naar het beste voor je vogels, vind je **NutriBird** binnenkort in een nieuw jasje. Zo zijn onze producten makkelijker te herkennen en van elkaar te onderscheiden.

Ondersteund door ornithologen, wetenschappers en vogelartsen blijven we ons inzetten voor een complete en gebalanceerde voeding op maat van elke vogel, in elke levensfase. Daarom vind je binnenkort ook **Orlux Soft Food** onder onze vertrouwde vleugels. De juiste voeding voor je vogels kiezen zal gemakkelijker zijn dan ooit.

NEEM DEEL AAN ONZE VIRTUELE PREMIÈRE

Ontdek als eerste onze nieuwe verpakking, en krijg exclusieve inzichten in onze vogelvoeding.

Registreer nu via:
www.versele-laga.com/nutribird

VERSELE-LAGA

NutriBird

use!

De!